

Un jetz müess ich mich dumme noch,
Mi Milch isch uf de Kohle,
I ha mr denkt, ich will g'schwind doch
Derwilst geh Wasser hole,
Ich find misegs kùm meh dr Zit,
Fir 's Tag's drei Wörtle z'sage!

Fraü Grimpel:

So geht's halt noch in gar viel Lit,
Ich ha das glische z'klage!
Wänn mir dr Telephon vielleicht
Mìtnander lo irichte?

Fraü Rättsch:

Ass ich dr Telephon iricht?
Nei, das git viel z'viel G'schichte!
Die Herre meine Wunder was,
Ass sie do hân erfunde,
Scho d'längste Zit kenn ich jo das
Un brüch's als mänge Stunde,
Un gib derfir kei Centime üs,
Denn 's thüet zur Wohnung g'höre;
Was g'redt wird als im ganze Hüs,
Das ka-n-ich alles höre,
Ich derf am Wasserstei als nur
Ganz nooch am Kànel lose,
Ne jeder Wort kunnt dert derdur,
As thàt me's eim iblose.
Ich ha sogar als Dispetat,
Wil ich thüe repetiere,
Was alles g'redt wird; nur isch's schad,
's hat, wo sich nitt geniere
Un stupfe-n-ihre Kànel züe,
Wenn sie wänn ebbes sage....

Fraü Grimpel:

Was! traüe se das wirklich z'thüe?
Thàt Sie's im Hùsherr klage...

Fraü Rättsch:

Fir was? . . . vo so-n-re Kleinigkeit
Loss ich mich doch nitt störe!
Ich loss se mache, doch nur z'Leid
Will ich jetz alles höre,
Ich schlich jetz an ihr' Thüre-n-a,
Fir z'lose, das isch simpel
Se hân's eso jo welle ha . . .
Do sieht Se jetz, Fraü Grimpel,
Was d'Nochberschaft eim mache ka!
Kùm hân se g'wisst, die Tropfe,
Ass ich am Telephon Freid ha,
So thien se ne züestopfe
Un schelte mich erst noch derzüe!
Isch das nitt züem verspritze?

Fraü Grimpel:

Ich kenn se, d'Nochberslit, genüe,
Ich o kumm als in d'Hitze!
Mit alle ha-n-i g'hàndelt scho
Vo wege-n-ihre Kìnder,
Denn die sin bös, 's git nit eso,
Un frech as wie dr Schinder! . . .
Ich ha o Kinder, doch wie die
Sin keine-n-in dr Gasse,
Ich brüch se g'wiss nitt z'schimpfe, nie,
Se sin wie d'Scheef, so g'lasse!
Un g'scheidt sin alle z'àmme denn! . . .
's sin wirklich wahre Wunder!
Kurz alle-n-andre, wo-n-i kenn,
Isch niene keins so drunter;
Drum will ich awer o nitt ha,
Ass Andre sie verklage.
's hân scho ne Paar das Toupet g'ha;
Ich thüe's ene als sage!
Denn wenn ich afang, giltet's als! . . .